

Vakantiewoning in Zweden sinds midden 2009: Blidsberg (Ulricehamn)

Van Spanje naar Zweden. Op zoek naar ons paradijsje.

Na jarenlang voor de Spaanse zon te zijn gegaan, hebben we vorig jaar gekozen voor de Zweedse rust. En naar volle tevredenheid.

In Spanje hebben we nog steeds een huisje in het binnenland, d.w.z. tien kilometer van de kust. Een mooi lief klein huisje met olijfbomen eromheen en erg rustig gelegen. Volgens onze Duits-Spaanse makelaar die ons zeven jaar geleden deze 'finca' verkocht zou er binnen een, nou maximaal twee jaar ook gemeentelijk water en elektriciteit langs ons huisje aangelegd worden. Dan konden we daar voor een habbekrats op aansluiten en was het helemaal paradijselijk. Wel, we wachten er nog steeds op. Gelukkig hebben we wel zonne-energie en vangen het regenwater op. De mooie ligging (rustig, de dichtstbijzijnde buur op een kilometer afstand) trok helaas niet alleen ons sterk aan. Er is nu vijf keer ingebroken. Het huisje staat in de verkoop.

Hoe kom je dan van Spanje naar Zweden? Een paar jaar geleden hadden we wat korter vakantie en geen zin om daarvan vier dagen in de auto naar Spanje te gaan zitten. Zweden leek een aantrekkelijk alternatief. En dat was het! We waren gelijk verkocht. Wat een geweldige natuur, en wat een relaxte manier van samenleven. Rustige, bijna verlegen mensen, die gewoon aardig zijn (en bijna allemaal Engels spreken). Toen ik het niet kon laten en even bij een makelaar in de etalage keek, raakte ik in verwarring; is de Kroon nou 1 cent of 10 cent waard? Die prijzen, dat kon toch niet waar zijn? Ja wel. Sindsdien begon het steeds meer te kriebelen en gingen we steeds vaker naar Zweden. Toen we weer eens in Spanje waren en alleen nog maar over inbraken en roofovervallen hoorden en de armoede onder de illegale nieuwe gastarbeiders zagen, namen we het besluit: we verkopen onze finca en kopen een huisje in Zweden.

Op internet maakte ik lange verkenningstochten langs de makelaars en bemiddelaars. Langzaam kreeg ons huis vastere vormen. Het moest binnen 1 dag makkelijk te bereiken zijn, niet te afgelegen liggen en aangesloten zijn op water en elektriciteit. En natuurlijk liefst van hout zijn, en rood met wit geschilderd. Na een tijdje heb ik een aantal Nederlandse Zweden gemaild met ons droomhuis. En zo zijn we bij Eric en Tamara van Stuga In Zweden terechtgekomen. De keuze om met hen in zee te gaan was gevoelsmatig, het klikte en ze leken realistisch enthousiast. En dat klopte.

De mailwisseling was uitgebreid en begin vorig jaar ben ik met mijn zoon een week naar Zweden getrokken om een aantal huizen en streken te bezichtigen. Met Eric hebben we een planning gemaakt. Vijf huizen hebben we gezamenlijk bekeken en geïnspecteerd en tientallen huizen zijn we langsgereden. Bij de gezamenlijk bezichtigingen wees Eric ons op alle voor- en nadelen. "Het is wel een rommeltje, maar bouwkundig is het huis goed", of "Dit huis is inderdaad veel duurder omdat het dicht bij een meertje ligt en Zweden willen bij het water wonen". Eric bleek goede contacten te hebben met de regionale makelaars. Dat kwam goed van pas toen de tijd ging dringen en we op stel een sprong nog een paar huizen

StugainZweden

Eric en Tamara Verhaegh
Tiarp Toragården 5
521 91 Falköping, Zweden

Mobiel: 0046 (0) 76 848 1717
Kantoor: 0046 (0) 515 36 140
Mail: info@stugainzweden.nl

konden bezichtigen. Met een schat aan indrukken gingen we weer naar huis. Ons huis hadden we nog niet echt gezien, maar dat het er was, was ons duidelijk. Een paar week later tipte Eric mij over een huis. Toen ik het op internet zag wist ik het direct: dit was ons huis. De ligging (bos en een skigebied in de buurt) en rood, groot, direct bewoonbaar en dat voor die prijs! Eric heeft het huis voor ons bezichtigd en stuurde heel veel foto's op. Die hebben we telefonisch uitgebreid besproken. Natuurlijk waren er nadelen, maar die waren overkomelijk. Eric vertelde wel dat er al meer belangstellenden waren, waaronder een paar Denen. Hij raadde ons aan om met bieden te beginnen, dan liep je niet het risico dat het huis ineens verkocht is. En zo begonnen we te bieden op een huis dat we nog nooit gezien hadden. We startten op maandag met drie bieders. Op donderdag trok een Zweed zich terug. Toen werd het serieus, de Denen zetten er vaart achter en verhoogden het bod sterk. Vrijdagmiddag besloot ik naar Zweden te gaan. Je kunt toch niet een huis kopen dat je niet gezien hebt? Eric zette de makelaar en de verkoper sterk onder druk zodat we het huis meteen zaterdag konden bezichtigen. Ik was te vroeg, reed langs het huis en viel als een blok. Dit was ons huis! De bezichtiging met Eric was erg gezellig, de bewoner was prima en vertelde honderduit. En het huis overtrof al mijn verwachtingen. Na de bezichtiging reed ik weer naar huis. Maandag ging het bieden in een rap tempo verder. Eric stond in direct contact met de verkopende makelaar en belde ons na elk bod van de Denen. In overleg met Eric hadden we een duidelijk limiet afgesproken en een biedstrategie. We brachten direct een hoger tegenbod uit. Maandagmiddag zaten we tegen onze limiet. De Denen vroegen uitstel tot dinsdag. "Ha" zei Eric, "ze hebben hun limiet bereikt en moeten nu overleggen". De volgende ochtend begon het bieden weer. 's Middags hadden wij onze limiet bereikt. Vol spanning wachtten we op het tegenbod en piekerden of we onze limiet toch moesten verhogen, maar hoe ver dan? We besloten nog twee biedingen te doen. Daarna was het voor ons afgelopen. Na twee biedingen vroegen de Denen weer uitstel tot woensdag. Woensdagochtend belde Eric. Droog zei hij: "Je hebt het, de Denen zijn gestopt."

Sindsdien hebben we Eric en Tamara goed leren kennen. Ze hebben de overdracht geregeld, alle kwesties met banken, verzekeringen, contracten, het kadaster, etc. Bovendien is Eric een allround vakman op het gebied van timmeren, loodgieten en verbouwen. Samen met Eric hebben we al een heleboel gedaan. Originele elementen teruggehaald, ramen verplaatst, de waterpomp vervangen en thermostaatknoppen op de radiatoren gezet. Afgelopen winter is Eric zelfs nog afgedaald in onze waterput toen de terugslagklep kapot bleek. Daar staan mooie foto's van op zijn website www.stugainzweden.nl.

Ik denk dat we met Eric nu echt een soort paradijsje hebben gevonden. We willen nog wel een paar dingen (sauna, de tuin aanleggen en de driekamerafloop verbeteren), maar dat hoeft niet op stel en sprong. Ik denk dat we de komende jaren nog regelmatig met Eric en Tamara zullen optrekken. Naar volle tevredenheid.

Marc Conradi